

Jnana yoga

'Bewustzijn dat zichzelf gadeslaat'

Een soort dialoog voert met zichzelf.

Niet zozeer met woorden...

wel als bewustzijn dat zichzelf heel wakker beleeft.

En zo zichzelf leert kennen.

Onbekommerd, ongedwongen,

en meestal genietend...

dit is dhyana yoga.

Da's pas écht spiritueel onderzoek!

Omzwerven dat geen enkel pad bewandelt.

Van daaruit kunnen woorden zichtbaar worden

en kan met andere onderzoekers,

als vrienden, samen wandelend, onbevangen gedialogeed worden.

En dit is jnana yoga!

Jnana yoga dient levende filosofie te zijn. Niet de gevangene van tradities, spirituele leiders allerhande, boeken en teksten.

Het gaat om alleen gaan en naakt.

Naakt, wil zeggen geen persoonlijk leven, noch samenleving, uitbouwen op veronderstellingen die opinie, overtuiging, geloof, heten.

Alleen wil zeggen ver weg blijven van de verleiding om op het schaakbord van opinies, meningen, overtuigingen, geloof mee te spelen... je kan enkel op hun bord meespelen als opinie, en die heb je niet.

Praten met andere einzelgänger, als twee vrienden, samen wandelend onbevungen praten over het bestaan.

Daarom ontmoeten we dan ook vaak onverwachte personen.

Met heel oorspronkelijke taal, ontdekkingen, inzichten...

Zoals ook hier op de site.

Als eerste de Franse dichter Arthur Rimbaud (1854-1891)

Arthur Rimbaud (1854-1891)

doet hier als dichter eveneens een duit in het zakje...

L'éternité

"Elle est retrouvée. Quoi ?
"L'éternité. C'est la mer allée avec le soleil.
"Ame sentinelle.
"Murmurons l'aveu.
"De la nuit si nulle.
"Et du jour en feu.
"Des humains suffrages.
"Des communs élans.
"Là tu te dégages
"Et voles selon...
"Puisque de vous seules.
"Braises de satin.
"Le Devoir s'exhale.
"Sans qu'on dise : enfin.
"Là pas d'espérance.
"Nul orietur.
"Science avec patience.
"Le supplice est sûr.
"L'éternité. C'est la mer allée avec le soleil."

De eeuwigheid

Ze is teruggevonden!
Wie? - De eeuwigheid.
Ze is de zee die danst met de zon.

Dit houdt in dat ze hier op aarde woont. Rimbaud heeft het over een eeuwigheid die 'hier en nu' is. Waar hoop geen plek krijgt toegewezen want totaal overbodig. Alles is immers aanwezig in het 'hier en nu'. Ze bestaat niet in een hypothetisch hiernamaals. Noch in een eeuwigdurende tijd. Ze is aanwezig als huidig moment. Als huidig actuele gebeuren, als tijdloos actueel feit zijn.

(een eigenzinnige en iet of wat 'verklarende vertaling' door Mauranne)

De eeuwigheid

Ze is terug gevonden!
Wie?
De eeuwigheid,
Ze is de zee dansend met de zon.

Wakkere ziel
Laten we binnensmonds mompelend toegeven
Dat de nachten maar niets zijn, we zijn gewoon afwezig

Net zo overdag, weliswaar in vuur en vlam
Van menselijk gedraaf in een gezamenlijk élan
De ene opinie na de andere achterna

Je maakt je gewoon uit de voeten
En vlieg dan volgens... ..

Enkel en alleen uit de
Satijnzachte warmte zoals deze van gloeiend hout
ademt feitelijkheid
Zonder een: eindelijk!
Geen te bereiken doel verschijnt
Hoop heeft alle hoop opgegeven wegens zinloos

Weten en niet een weten
De verbazing is groot
De eeuwigheid, ze is de zee dansend met de zon

Toetje
tot slot...

